

[Ib Thyregod.]

nu gennemføres ved Urbanplanen, nemlig af den grund, at man ikke i tilstrækkelig grad har taget hensyn til de interesser, som man ud fra et landsplanlægnings synspunkt måtte anlægge over for Vestamager. Det er derfor kun en naturlig ting, at Urbanplanen, de konkurrencebetingelser, der var tale om, er blevet kritiseret af nogle af vore kendte byplanlæggere, f. eks. professor Bredsdorff. Det er beklageligt, hvis man gennem Urbanplanen dels i alt for høj grad, som det er tilfældet, skal favorisere det sociale boligbyggeri, dels skal finde frem til løsninger med et boligbyggeri, som vanskeliggør andre afgørelser i landsplanlægningsmæssig henseende. Det havde været naturligt, om man havde ladet landsplanlægningssekretariatet se nærmere på disse spørgsmål.

Det var imidlertid et sidespørgsmål, jeg gerne ville fremdrage i forbindelse med det kommunegaranterede boligbyggeri. Jeg vil gerne yderligere tilføje, at vi jo i den foreslåede rentesikringsordning har regnet med en rente på $6\frac{1}{2}$ pct. Vi må håbe, at det gennem den kommende tid bliver muligt at bringe denne rente ned, således at man på denne måde dels i et vist omfang kan spare de beløb, der her bliver tale om, dels kan finde frem til et renteniveau, som i øvrigt kan siges at være rimeligt for samfundet.

Jeg skal endelig sige, at vi altså godkender de ændringsforslag, som er stillet af boligministeren og tiltrådt af udvalget, men ikke kan godkende de af hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag og derfor må anbefale at stemme imod disse.

Hastrup: Ved første behandling af dette lovforslag var det især det private byggeri, der gav anledning til omtale. Det måtte erkendes, at forslaget, som det oprindelig var udformet, ensidigt begunstigede det sociale udlejningsbyggeri, for så vidt som det for dette byggeri gav kompensation for virkningerne af det høje renteniveau, medens det private udlejningsbyggeri, herunder også det byggeri, der havde opnået statsstøtte på lige fod med det sociale byggeri, blev overladt til sin egen skæbne. Men det måtte også erkendes, at lovforslaget, således som det var fremsat af boligministeren, fuldt ud svarede til, hvad der blev aftalt ved boligforliget den 18. januar.

Der er imidlertid ingen grund til at overraskes, såfremt vi under arbejdet med virkeliggørelse af boligforliget, så kortfattet det er formuleret, vil støde på forhold, hvor det med rimelighed vil kunne hævdes, at ændringer eller tilføjelser i forhold til forligets tekst vil være rigtige og forstandige. Forliget var jo et resultat af knap en uges stærkt komprimerede forhandlinger, og selv om der forud havde været langvarige drøftelser i det boligpolitiske udvalg, er det uundgåeligt, at der vil rejse sig problemer og spørgsmål, som forhandlingerne ikke gav tilstrækkelig mulighed for en udtømmende undersøgelse af, eller hvor forhandlingerne simpelt hen er resulteret i beslutninger, som efter nærmere overvejelse vil vise sig at være mindre forsvarlige. I så fald er der et rimeligt grundlag for at drøfte ændringer og tilføjelser. De henvendte, folkettinget modtager udefra, er naturligvis heller ikke uden betydning. Men det er lige så klart, at sådanne ændringer og tilføjelser kræver tilslutning fra samtlige de i forliget deltagende partier; det må være en aldeles ufravigelig forudsætning. Er vi imidlertid alle enige om at ændre, hvad vi oprindeligt har tilsluttet os, skal vi naturligvis gøre det, og en sådan enighed om ændringer i forhold til forliget er altså opnået, for så vidt angår det lovforslag, vi i dag har til behandling.

Jeg er tilfreds med, at det kursramte private udlejningsbyggeri nu får en mulighed for at nyde rentesikringsordningens fordele i den periode, der går, indtil boligsikringsordningen træder i kraft. Det kan bidrage til at hindre, at det private udlejningsbyggeri kommer ud for udlejningsvanskeligheder, som naturligvis vil være pinlige og urimelige i en situation med fortsat bolig-mangel. Jeg er godt klar over, at de private bygherrer kunne have ønsket sig en endnu bedre ordning. Det kan ikke nægtes, at der fortsat vil være problemer for det private byggeri. På den anden side vil den kommende boligsikringsordning i høj grad bidrage til at udligne forskelle mellem lejen henholdsvis i det sociale og det private udlejningsbyggeri. Under den hidtil gældende ordning har der med udgangspunkt i opførelses- og prioriteringsvilkår, som betinger en leje på 110 kr. pr. m² i det ustøttede private udlejningsbyggeri, været en forskel mellem den faktiske leje i dette byggeri og den fak-